

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

økonomiske og historiske Forhold, der ligger til Grund for den her foreslaaede Ordning, ogsaa egner sig bedst til Drøftelse og Forklaring i et Udvalg i det Omfang, man nu maatte ønske at trænge ind i dem, skal jeg indskrænke mig til at takke de ærede Ordførere for deres i øvrigt velvillige Udtalelser.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Ludvigsen: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Vaccination mod Kopper.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 127).

Sagen sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg skal tillade mig at forelægge for det høje Ting det i Landstinget enstemmigt vedtagne Forslag til Lov om Vaccination mod Kopper. Jeg skal med Hensyn til alle Enkeltheder vedrørende dette Lovforslag henvise til de Oplysninger, der ledsagede Lovforslaget ved dets Fremsættelse i Landstinget, og skal tillige med Hensyn til Vaccinationens Historie her i Landet saavel som med Hensyn til en Række af de Overvejelser, som de senere Aars Udvikling paa dette Omraade kan give Anledning til, henvise til min Fremsættelses-tale i Landstinget, der findes i Landstings-tidende Sp. 51. Der er formentlig ingen Grund til at gentage den her.

Jeg skal blot kort fremhæve, at Fremsættelsen af dette Lovforslag i Rigsdagen har to Aarsager, dels Ønsket om at føre den gamle Vaccinationslov, der nu har bestaaet i 60 Aar, à jour — jeg skal i denne Forbindelse blot minde om, at denne Lovs Bestemmelse endnu tager Sigte paa Anvendelse af den humaniserede Vaccine, medens der i de sidste ca. 40 Aar faktisk kun er anvendt animalsk Vaccine her i Landet — og dels

den ændrede Opfattelse af Vaccinationen, som er trængt frem i visse Kredse baade i Udlandet og herhjemme, og som har ført til, at adskillige har vægret sig ved at lade deres Børn vaccinere. Jeg skal ikke i Enkeltheder komme ind paa Motiverne hertil, de omfatter dels en principiel, stærkt følelsesbetonet Modvillie mod Indførelsen af disse Stoffer i det menneskelige Legeme, men dels tillige en stærk Ængstelse for, at Børnene skal tage Skade eller dø, idet man henviser til visse Tilfælde af Encephalitis, der navnlig i England og Holland er forekommet i Tilslutning til Vaccinationen.

Overfor hele dette Forhold maa man selvfølgelig gøre sig klart, om man tør gaa til Afskaffelse af den almindelige Vaccination. Gennem det Lovforslag, jeg fremsatte i Landstinget i Efteraaret, besvarede jeg for mit Vedkommende dette benægtende, og naar jeg ikke turde tage Ansvar for at foreslaa den almindelige Vaccination ophævet her i Landet, skyldes det først og fremmest, at det synes, som om en almindelig Fremgang i Hygiejne ikke i og for sig indeholder et effektivt Værn mod den Art Sygdomme, som Kopperne tilhører, og endvidere, at der endnu ikke er fundet noget virkeligt Helbredelsesmiddel mod Kopper, men at man paa dette Omraade stadig er henvist til det forebyggende Middel, som Vaccinationen er. Hertil skal jeg endelig føje, at alt taget i Betragtning synes Erfaringerne fra Udlandet dog utvivlsomt at vise, at Vaccinationen stadig er et Værn mod Koppe-Epidemier.

Det Lovforslag, jeg fremsatte i Landstinget, opretholdt derfor Vaccinations-tvungen, men saaledes at der gaves Adgang til Fritagelse for Vaccination under visse særlige Omstændigheder, naar det bevilgedes af Sundhedsstyrelsen efter Embedslægerens Indstilling, idet det forudsattes, at en Begæring om Fritagelse, motiveret med Samvittighedsgrunde og indre Overbevisning, efter Sundhedsstyrelsens Skøn ogsaa skulde kunne tages til Følge. I Landstinget var man betænkelig ved at gaa saa vidt, og i Stedet for indsattes de Bestemmelser, der nu findes i Lovforslagets § 1, og som fastsætter, for det første at Udsættelse med Vaccination kan gives af Kredslægen i indtil 3 Aar, naar Hensynet til Barnets Helbredstilstand gør det ønskeligt, og at yderligere Udsættelse eller eventuelt hel Fritagelse kan bevilges af Amtslægen, hvor det paa Grund af vedkommendes Helbredstilstand eller som Følge af Oplysninger om Sygelighed i Familien